

bližnjih in daljnih krajev ter ga že sedaj valimo čim v obilnejšem številu. Na pomoč!

Sladka gora. Kakor druga leta, se boče tudi letos dne 12., 13. in 14. avgusta proslavljala sladkogorska Marija. Zato procesije, le prihajajte, kakor navadno, in se udeležujte proslave. Romanje sicer sem ni lahko, vlaki in redni avtomobili ne vozijo do cerkve, zato pa mora biti bolj zaslužno. Sicer pa je s pojmom »romanje« natančno spojeno žrtvovanje.

Sv. Štefan pri Žusnu. Dne 23. julija ob 8. uri zjutraj je v Gospodu zaspal Ivan Kotnik, učitelj v pokoju, star 72 let. Služboval je kot začetnik pri Mariji Snežni od leta 1883 do leta 1885, potem je na lastno prošnjo bil premeščen v tukajšnjo občino, v kateri je bil tudi 46 let občinski tajnik. Bil je vzgleden vzgojitelj mladine, v svojih poslih napram vsakemu postrežljiv in prijazen. Zato so ga vsi čislali. Kako priljubljen je bil rajni, je pokazal njegov pogreb. Prišli so od blizu in daleč, da ga pospremijo na zadnji poti. Pri odprtem grobu se je od rajnega poslovil domači gospod župnik, v imenu občinskega odbora g. Janez Koprivc in šolski upravitelj g. Krepek. Rajnemu pokojnemu gospodu Kotniku naj Bog stotero poplača njegova dela. Obitelji Kotnikovi naše iskreno sožalje. — Dne 27. julija je umrl Jožef Tojnko, po domače Friškov Jože, star 83 let. Bil je dober krovac in je do zadnega opravljal kmečka dela, le dva dni je bil resno bolan. Zapušča žalujočo ženo. Večna luč naj mu svetli!

*

Angleški kralj in prvi avto.

V prvih letih po iznajdbi so veljali avtomobili kot nekaj nevarnega za mir in varnost človeškega rodu. V letih 1903 do 1904 so jih obče nazivali: »vražja vozila«. Ženske in otroci so se skrivali pri pogledu na drveči avto med krikom in jokom v hiše; konji na cestah so se plašili te novotarije in vozniki so preklinjali bežečega peklenščaka, ki je ogrožal cestni mir in red.

Izza prve dobe po uvedbi avtomobila v promet pred 30 leti pripovedujejo tudi o angleškem kralju smešen dogodek, ki nam slika mnenje tedajne angleške javnosti tudi na najvišjih mestih glede avtomobila.

Eden od ministrov angleške vlade si je kupil avto, na katerega je bil izredno ponosen. Kralj se je mudil v Balmoralu, minister, posestnik avtomobila, ne daleč proč. Sklenil je, da bo obiskal kralja z avtomobilom in ga počastil.

Kralj Edvard je bil baš pred gradom in je nadziral stražo, ko je bila obča tišina prekinjena z ropotom, ki je bil za las podoben regljanju strojne puške. Nekaj trenutkov za tem se je prikazal voz, ki je stokal po hribu navzgor, puhal in suval. Prihajal je vedno bliže in je bil zavrt v oblake tako, da voznik ni mogel videti straže, ki je stala razvrščena v dve vrsti in bi se bil skoro zapeljal v prvo vrsto in jo podrl, predno je voz zaustavil.

»Kaj pa zlodeja je to?« se je na ves glas začudil angleški kralj. Iz oblakov, ki so se polagoma razblinili, se je prikazal kraljevi minister — bil je ves pokrit s prahom. »Bog iz nebes, sam peklenšček se je pripeljal v osebni mi-

nistra brez konj pred menoj, je zaklical kralj in ga je bilo težko prepričati, da ne gre za vraga, ampak za avtomobil!

*

Raznoterosti.

Ameriški poslanik odklonil dvoboj. Senzacija v budimpeštanskih diplomatskih krogih je vzbudil spopad, ki se je pripetil med ameriškim poslanikom Hodgmanom in nekim ogrskim vojvodom H. Borvin. Ameriški poslanik je priredil v nekem lokalu poslovilni večer pred svojim odhodom v Ameriko. Vojvoda si je privoščil zbadljive opazke o poslanikovih gostih. V odgovor mu je poslanik prismočil prav krepko ameriansko buško v obraz. Ogorčeni vojvoda je bil užaljen v dno svoje plemenitaške duše in je pozval poslanika na dvoboj. Ta pa, doma iz demokratične Amerike, ne pozna te — srednjeveške neumnosti in jo je tudi enostavno odklonil.

»Večni ogenj« v mestu Moreni. Kakor poročajo rumunski listi, gori petrolejski vrelec pri mestu Moreni v Rumuniji že dve leti z isto jakostjo. Najboljši inženirji in drugi strokovnjaki iz celega sveta se že poskušali ta ogenj z vsemi mogočimi sredstvi zadušiti, pa vsi poskusi so ostali popolnoma brezuspešni. Med drugim so poskušali rov, iz katerega šviga plamen, pokriti z velikansko jekleno ploščo, a plošča se je v nekaj minutah raztopila kot svinec. Potem so izkopali betoniran podzemni predor, da bi se približali na ta način gorečemu rovu, toda predor je eksplodiral. Dalje so poskušali letalci metati na goreči rov bombe s plini, ki duše ogenj, toda zaradi silne vročine v višini so morali letalci metati bombe s take višine, da je večina bomb zgrešila svoj cilj. — Tudi bombardiranje rova s težkimi topovi je bilo brezuspešno. Za pogasitev ognja so razpisali končno visoke nagrade, ki pa tudi niso prinesle uspeha, tako da rov še danes gori.

Trano izvažajo, ljudje pa gladujejo. Poročevalec nekega lista v Čikagu opisuje v svojem dopisu razmere v Vladivostoku, ruskem pristaniškem mestu ob kitajski meji. Mesto ima kakih 200.000 prebivalcev in nudi nazorno sliko sedanjega sovjetskega gospodarstva. V pristanišču se polnijo ladje z žitom, ki ga pošilja Rusija v inozemstvo, pol milje daleč pa sestradano prebivalstvo omedleva po cestah lakote. Večina ljudstva živi v skrajni revščini in tudi, ako ima kdo kaj ruskih rubljev, si ne more dosti za nje privoščiti, kajti večina restavracij in trgovin sprejema le tujezemsko valuto, in tudi s to je življenje neznosno drago. Tako stane 1 liter mleka 1 dolar, in vsako jajce 45 centov, funt surovega masla pa 8 dolarjev.

Dober dovtip. Ves Newyork je bil navdušen nad posrečenim poletom krog sveta, ki sta ga izvršila letalca Post in Gatty; le nekega cirkuškega igralca ni ta dogodek spravil niti najmanj iz svojega ravnotežja. »Kaj pa sta ven-

dar napravila tako imenitnega?« je dejal. »Saj sta vendar ravno tam, kjer sta bila pred tednom dni.«

*

Mariborska Prosvetna zveza na Brezjah.

Prosvetna zveza v Mariboru se je do- stojno oddolžila 1500 letnemu jubileju efeškega cerkvenega zbora, ki zavzema velevažno mesto v zgodovini Marijinega češčenja. Vse večje prireditve njenih organizacij, zlasti okrožne in okrajne prireditve dekliških zvez in prijateljskem skladu z Marijinimi družbami, mladeniških zvez in fantovskih krožkov so bile posvečene temu visokemu namenu. Za celo področje Prosvetne zveze, ki obsega Štajersko, Koroško in Prekmurje, pa se je ta proslava vršila na Brezjah 3. in 4. avgusta. Štiritisoč članov naših organizacij iz področja mariborske Prosvetne zveze je te dni poromalo k Mariji Pomagaj na Brezjah. Agitacija se ni vršila, pa tudi ni bila potrebna, kratek poziv Prosvetne zveze je zadostoval, da je dvignil tisoče. Trije posebni vlaki so popeljali naše romarje na Otoče, veliko pa se jih je peljalo z rednimi vlaki. Od 2. ure zjutraj v pondeljek so bile v prelepi Marijini cerkvi sv. maše in naši požrtvovalni gospodje duhovniki in č. g. patri frančiškani so od tega časa dalje spovedovali. Ob pol 5. uri zjutraj je imel preč. g. monsignor Vreže, navduševen in prisrčen pozdraven govor. Ob pol 10. uri je daroval slovesno sv. mašo. Ostale cerkvene govore so imeli priznani naši cerkveni govorniki gg. dekan Gomilšek in prof. Živortnik in prof. Richter. V pondeljek ob pol 11. uri je bilo po končanem cerkvenem opravilu prosvetno zborovanje zunaj cerkve. Predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hehnjec je v zvezi s proslavo efeškega jubileja poudarjal, kako je Marijino češčenje, ki ga goje naše prosvetne in vzgojne organizacije, vir svežega in čistega idealizma, brez kojega je človeško življenje skoro neznosno breme. Tega idealizma, ki je v gotovi meri potreben vsakemu človeku, v veliki meri zlasti mladini, je na svetu vedno manj; vedno bolj se umika iz sveta v zatočišča krščanske misli. V svetu pa se je razširilo ter zahrepenel po vladi materializem, ki zanika dušo, večnost in Boga. Po svojem bistvu je brezboštvo, po svojih učinkih pa nesreča in poguba v duhovnem in gmotnem oziru; to je dokazal v Rusiji, ki si jo je podjarmil in odkoder pošilja svoje pogubonosne odposlance v razne dele sveta. V zadnjem času jih hoče izkrcati zlasti v Španiji. Španski pesnik Calderon, ki spada v vrsto največjih svetovnih pesnikov in ki letos obhajamo 250 letnico njegove smrti, opisuje v eni svojih veličastnih pesmi, kako se poglavar hudobnih duhov vozi v črni ladji po vseotnem morju, hoteč se s svojimi pomagači izkrcati zdaj v tej zdaj v drugi državi. Obrambne skale na obrežju zadržujejo, da njegova ladja ne more povsod pristati. Hudobija sili povsod na obal. Skala, ki odbija njene napadalne poskuse, je katoliška Cerkev in njene